

115 Kroont Hem, kroont Hem

C. G. Allen

Kroont Hem, kroont Hem, Je-zus, de dier-b're Ver - los-ser! Stem, o aard' met
al de ver-losten saâm! Eng'-len - mon-den roe-men Zijn heer-lij-ke lief-de.
Lief-lijk, Je-zus, zijt Gij ons on-dertien-dui-zend.

¶

Looft, gij aar-de, die zoe-te Je - zus naam, Je-zus, Je - zus,
Dat heel d'aar-de nu ha-re Schep-per kroont.

¶

wie kan Uw lief-de vat-ten. Bo-ven al - les zijt Gij uit-ne-mend schoon!

2. Hemelvreugde zal onze harten vervullen,
als Gij d' arbeid van Uwe ziel zult zien;
wij gaan heen om vissers van mensen te wezen,
die we als paarden, onze koning, biên.
Trouwe Herder,
neem Gij ons in Uw hoede.
In Uw armen blijven wij wel bewaard.
Ons vertrouwen is, Heer, in Uwe belofte:
"Ik ben met u tot aan het eind der aard!"

3. Welsof komt Hij! Dan zullen schaduwen vlieden
voor de glans der blinkende Morgenster.
Zal Gij zij, die Hem in dit leven beminden,
ziet ze als priesters komen van heinde en ver.
Hij zal komen,
komen als Vorst der aarde,
dan zal ieder Hem in Zijn schoonheid zien.
Kroont Hem! Kroont Hem! Roemt Zijn uitnemende liefde,
laat die Koning de aarde nu hulde biên!